

▶ 17 Agosto, 2014

Cultura La programació artística de pintura, escultura i fotografia augmenta a la Costa Brava durant l'agost

Els artistes també estiuegen

OBERT PER VACANCES • La Costa Brava intensifica la programació artística a l'agost **QUALITAT** • Cadaqués i Torroella concentren algunes de les millors exposicions**Eva Vázquez**
GIRONA

Des que estar morè va deixar de ser un estigma de treball i es va convertir en el seu contrari, un atribut de gent ociosa, l'activitat cultural va començar també a desplaçar-se, tan bon punt arribava l'estiu, a les colònies de vacances, seguint els senyorets de Pedralbes i els directors de les fàbriques. La tendència de les galeries a la mudança, en lloc d'apagar-se, no va fer sinó créixer fins al deliri amb la massificació del turisme de sol i platja a partir dels anys setanta, en què va quedar instituïda la imatge de la Costa Brava com la gran sala d'exposicions de l'estiu. El costum encara perdura, però el pas del temps ha anat fent la seva pròpia selecció: queden moltes menys galeries, i la majoria han desistit d'aquell format tan poc engrescador de la "col·lectiva d'estiu", que les equiparava a les botigues de *souvenirs*.

Avui, les exposicions de la Costa Brava, concentrades principalment a l'Alt i el Baix Empordà, permeten fer recorreguts escollits i estimulants, que abraquen des de l'escultura i la pintura a la instal·lació i la fotografia, que envengen fins i tot els galeristes de

Barcelona, sumits en el tedi del tancament forçós de l'agost. Un dels espais d'art més respectats pel rigor de la programació que proposa, tot i limitar l'activitat de cara al públic als mesos d'estiu, és sense cap dubte el que ha creat el marxant Michael Dunev en un antic casal de Torroella de Montgrí. Aquesta temporada s'hi han vist obres de Joaquim Chanchó, Sergi Aguilar i, actualment, de Xavier Grau. Sempre són propostes exquisides, molt meditades i d'artistes de referència de l'avantguarda catalana

Les exposicions d'estiu abraquen pintura, escultura i fotografia

que rarament tenen presència a cap altre espai d'art gironí, ni tan sols a l'hivern. És un cas semblant al de la galeria Horizon de Colera, un satèl·lit cosmopolita que gestiona des de 1992 als confins del cap de Creus la galerista belga Silvy Wittevrongel i l'artista nord-americà Ralph Bernabei. Aquest cap de setmana han inaugurat l'última exposició de la temporada (fins al 21 de setembre) i, com ja és habitual, amb

una col·lectiva de tesi al voltant d'un concepte, en aquesta ocasió *Walls & Bridges*, "murs i ponts".

Un altre espai de referència en la creació contemporània, la Nau Còclea de Camallera, tanca avui l'exposició *Exuvia*, d'objectes de l'art d'acció, després de presentar *Accions en repòs* de Pere Noguera. El Castell de Benedormiens de Castell-Platja d'Aro aquest estiu aposta per l'*Art cinètic i constructivista* gràcies a la mediació del marxant Richard Vanderaa, amb obres de Joan Puig Manera, Alberto Fabra i Josep Navarro Vives.

Però si hi ha algun lloc que encarna com cap altre el mite culte i entramuntanat dels mesos estivals és Cadaqués. Tot i que queden amb prou feines mitja dotzena de les més de quaranta galeries que ha arribat a tenir el municipi atretes pel *hippisme* glamurós de Dalí, continua sent una cita obligada de l'estiu, ni que sigui per visitar la galeria Cadaqués d'Huc Malla, hereva de la que va fundar el 1973 l'enyorat Lanfranco Bombelli i on aquest any celebren l'estreta complicitat que va unir-los amb Richard Hamilton, pioner de l'art pop més autèntic i càustic, coincidint amb la

Una escultura de bambú de Moisès Villèlia a Can Mario. Al costat, el Museu de la Fotografia del Palau Solterra, i una pintura de Francesc Gimeno que es pot veure a Llançà. ■ MANEL LLADÓ / LLUÍS SERRAT / MUSEU DE L'AQUAREL·LA

gran retrospectiva que el Reina Sofia de Madrid dedica a l'artista anglès. Sense moure'ns gaire de l'extrem més rocós de l'Alt Empordà, el Museu de l'Aquarel·la de Llançà ofereix un pretext afegit per conèixer la col·lecció permanent gràcies a l'exposició temporal *La porta d'entrada al Cap de Creus*, que fins al 28 de setembre aplega una trentena d'obres de pintors que es van inspirar en el paisatge de Llançà i els seus entorns entre 1888 i 1970.

Hi ha museus, però, que pel fet d'estar actius tot

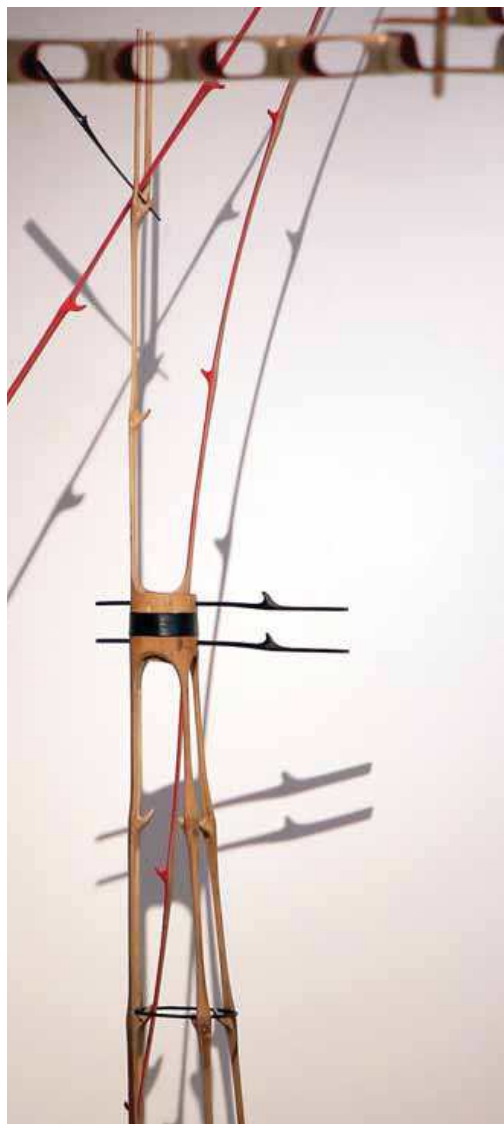
l'any poden passar desapercebuts per les vacances. Gravíssim error. Ningú no hauria de desaproveïtar l'ocasió de visitar el Museu de Fotografia Contemporània de la Fundació Vila-Casas al Palau Solterra de Torroella de Montgrí, una col·lecció única a l'Estat espanyol amb obres excepcionals que van des de Centelles, Miserachs i Català-Roca, a Perejaume, Mapplethorpe, Fontcuberta o Garcia-Alix. Només cal travessar el carrer per descobrir un altre oasi encomiable: la Fundació Mascort. Privada i generosa (l'entrada a

la seu familiar de la Casa Galibern és gratuïta), proposa una nova lectura de l'extensíssima col·lecció de ceràmica de Ramon Mascort, aquest cop (fins al 12 d'octubre) a l'entorn de les rajoles decoratives i els socarrats.

Una de les millors exposicions de l'any, de tota manera, s'ha d'anar a buscar a Can Mario de Palafrugell, la seu del Museu d'Escultura també de la Fundació Vila Casas, on s'exhibeix una selecció de les últimes peces de Moisès Villèlia: uns mòbils de canya i bambú d'una poètica fascinant. ■

► 17 Agosto, 2014

El món de Dalí i l'apoteosi d'Antoni Pitxot

En ple paisatge dalinià és difícil escapar de les exposicions que honoren la memòria del pintor, començant pel Teatre Museu Dalí de Figueres, que augmenta notablement el nombre de visitants gràcies al turisme. Aquest any, però, també el Museu de Cadaqués dedica una exposició als vincles de l'artista amb el municipi del Cap de Creus a través de les fotografies de la col·lecció de Joan Vehí, i la Casa Empordà de Figueres documenta el Dalí més mediàtic amb una exposició de fotografies de l'Agència Efe amb el títol *Dalí, breaking news*. Però aquest haurà estat sense cap dubte l'any del director del teatre Museu Dalí, Antoni Pitxot, que després de dècades a l'ombra del seu mestre torna a agafar protagonisme amb una activitat expositiva desbordant. Seva és l'exposició temporal del castell Gala Dalí de Púbol, que s'ha complementat amb la que simultàniament li ha dedicat Can Framis a Barcelona aquest juliol passat. Avui mateix encara n'inaugura una altra a la galeria Iturria de Cadaqués. Per als que vulguin una altra mena d'estímul, al Museu de l'Empordà de Figueres encara són a temps de veure, fins al 14 de setembre, *Silencis*, les fotografies de Jordi Puig sobre els supervivents dels bombardejos de la guerra.